

3185 1/10 19: 1. Beh. af F. t. Lønningsl. for Folkekirkens Tjenestemænd udenf. Kbhvn. m. v. 3186

Overfor dette Krav, som Folketingsudvalgets Flertal stillede — og det fulgtes af et betydeligt Flertal i Salen — om, at alt Vederlag for kirkelige Handlinger skal bortfalde i Fremtiden, stod der imidlertid et af et Mindretal stillet Forslag om, at det skulde vedblivende være tilladt at modtage Vederlag for Udførelse af kirkelige Handlinger fra Folk udenfor Sognet. En saadan Bestemmelse vilde imidlertid være ganske overordentlig uheldig. Navnlig vilde den virke meget uheldigt i Købstæderne, hvor dette Udensogsoffer faktisk er afløst een Gang, og hvor man altsaa ved at aabne Adgang til et saadant Vederlag, samtidig med at man afskaffede Offer og Accidenser, i Virkeligheden vilde lukke en anden Dør op for dem. Det vilde virke overordentlig uheldigt i store Byer med en enkelt stor Hovedkirke, en Domkirke, hvor Folk gerne vil søge til og have Vielser og andre kirkelige Handlinger besørget. Indtægterne vilde strømme til de paagældende Præster fra de Sogne, der ligger i Byens Periferi. Og man maa i det hele taget sige, at naar vi skal bort fra Betaling for kirkelige Handlinger — og jeg anser dette for i høj Grad ønskeligt; jeg tror ikke, der er ret meget, der har vakt større Forargelse end Ydelse af Betaling for kirkelige Handlinger, navnlig da i de store Byer og ikke mindst her i København —, da maa Maalet være at komme fuldstændig bort derfra. Det vilde være ganske usømmeligt efter min Mening, om man, efter at have afløst og i denne Afløsning medregnet disse Udensogsindtægter, alligevel aabnede Adgang for dem.

Endnu et Ændringsforslag var der Uenighed om i det andet Ting, et Forslag vedrørende § 44, som et Flertal i Udvalget har foreslaaet affattet saaledes, at Biskopper, Stiftsprovster, Provster og Præster ved Døvtummemenighederne samt de til første Lønningsklasse hørende Sognepræster og Kapellaner udnævnes og afskediges af Kongen; det vil altsaa sige, at Præster i anden, tredje og fjerde Lønningsklasse fremtidig ikke skal have kongelig Udnævnelse. Naar Flertallet stillede dette Forslag, var det ud fra den Opfattelse, at man skulde overfor Præsterne handle som overfor Statens andre Tjenestemænd, hvoraf

en hel Del har mistet den kongelige Udnævnelse, de tidligere har haft.

Hvis dette Lovforslag bliver gennemført, som det nu foreligger, vil i Virkeligheden ca. 4 Mill. Kr. af Udgiften til Præstelønningerne være lagt udelukkende paa Sognemenighedernes Medlemmer, saaledes at altsaa Valgmenighedsmedlemmer og de, der staa udenfor Folkekirken, er fritagne for at deltage i disse Udgifter; dette Beløb udgør nemlig Offer- og Accidensafløsningen, som er godt og vel 1½ Mill. Kr., og den foreslaaede Kirkeskat, som er godt 2 Mill. Kr. Jeg mener, det er rigtigt at gaa den Vej. Samtidig dermed er Statskassens direkte Udgifter til Præstelønningerne og til de kirkelige Formaal i det hele taget sat ned med 1 160 000 Kr.

Hermed skal jeg anbefale dette Forslag til velvillig og, jeg maa føje til, helst meget hurtig Behandling; thi ligesom min Kollega, Undervisningsministeren talte om, at der er Tusinder af Lærere, der venter paa Lærerlønningsloven, saaledes kan jeg sige, at der er Hundreder af Præster rundt omkring i Landet, der med Spænding venter paa denne Lovs Gennemførelse. Og jeg tør vist føje til, at de egentlig fortjener, at Loven føres igennem, for man maa sikkert indrømme, at Præsterne har været nogle artige Børn, og at de Fordringer, de har stillet, ikke har været overdrevne.

Ejsing: Ved dette Lovforslags Vedtagelse vil vi i alt væsentligt være kommet igennem Lønningslovene. Der er jo noget særegent ved disse Lønninger, idet det, der her er henlagt til Lønninger, kommer fra særlige Midler, og efter Forslaget vil Midlerne komme gennem en særlig Ligning, der bliver lagt paa Folkekirkens Medlemmer. Ministeren mener om dette sidste, at det skulde særlig glæde os, at Statskassen ved Forslaget bliver lettet. Jeg vil derom sige, at jeg glæder mig hver Gang, der sker noget, hvorved Statskassen lettes — vi har desværre ikke set noget af den Art i mange Tider —, men i dette Tilfælde er Glæden dog saa temmelig tilfældig; thi naar Statskassen lettes for 1 Mill. Kr., sker det jo kun ved, at man lægger 2 Mill. Kr. over paa Folkekirkens Medlemmer, og da de fleste af os er Medlemmer af Folkekirken og fremdeles